

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **JUDr. Z.V.**, notář v Plzni v obvodu Okresního soudu Plzeň – sever, zastoupený JUDr. Miloslavou Wipplingerovou, advokátkou se sídlem Pražská 45, Plzeň, proti žalované: **Notářská komora České republiky**, se sídlem Apolinářská 12/442, Praha 2, zastoupené JUDr. Janem Camrdou, advokátem se sídlem Masarykovo nám. 225, Benešov, v řízení o žalobě proti rozhodnutí kárné komise Notářské komory České republiky ze dne 2.3.2010, sp. zn. KK 3/2008-108,

t a k t o :

I. Rozhodnutí kárné komise Notářské komory České republiky ze dne 2.3.2010, sp. zn. KK 3/2008-108 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9.200,-Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Miloslavy Wipplingerové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou danou k přepravě dne 15.4.2010 a doručenou soudu 16.4.2010 se žalobce domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí kárné komise žalované, kterým mu bylo uloženo kárné opatření – odvolání notáře

- za porušení ustanovení článku 38, odst. 2 Listiny základních práv a svobod, publikované pod č. 2/1993 Sb., ve znění Ústavního zákona č. 162/1998 Sb. (dále jen „Listina“) a ustanovení § 6 a § 100 odst. 1 zákona č. 99/63 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.), když svou nečinností způsobil zbytečné a zcela neodůvodněné průtahy v dědických spisech sp. zn. D 857/99, 11 D 1011/2001, 11 D 783/2003, 11 D 598/2004, 11 D 935/2005, 11 D 71/2006, 11 D 473/2006, 11 D 474/2006, 11 D 475/2006, 11 D 499/2006, 11 D 808/2006, 11 D 894/2006, 11 D 93/2007, 11 D 110/2007, 11 D 150/2007, 11 D 208/2007, 11 D 209/2007, 11 D 225/2007, 11 D 258/2007, 11 D 275/2007, 11 D 282/2007, 11 D 290/2007, 11 D 291/2007, 11 D 305/2007, 11 D 296/2007, 11 D 336/2007, 11 D 337/2007, 11

D 338/2007, 11 D 383/2007, 11 D 399/2007, 11 D 459/2007, 11 D 554/2007, 11 D 580/2007, 11 D 582/2007, 11 D 596/2007, 11 D 597/2007, 11 D 649/2007, 11 D 650/2007, 11 D 652/2007, 11 D 663/2007, 11 D 696/2007, 11 D 700/2007, 11 D 732/2007, 11 D 754/2007, 11 D 792/2007, 11 D 19/2008, 11 D 163/2008, 11 D 167/2008, 11 D 189/2008, 11 D 227/2008 a v důsledku jeho nečinnosti nebyly věci projednány bez zbytečného odkladu;

- za porušení ustanovení § 18, § 19 a § 20 kancelářského řádu tím, že vedl neúplně sbírky listin notářských zápisů od roku 1993 až do roku 2008;

- za porušení ustanovení § 49 kancelářského řádu tím, že řádně nevedl úschovu ověřovacích knih.

Žalobce v podané žalobě napadenému rozhodnutí vytýká nesprávné skutkové a právní posouzení a nepřiměřenou přísnost kárného opatření.

Pokud jde o průtahy v dědické agendě, tyto nebyly vždy způsobeny zaviněním notáře a v řadě případů (zejména v roce 2008) nebyly ani nepřiměřeně dlouhé. Podotýká, že je třeba uvážit, že dědická agenda není jedinou, kterou musí notář vyřizovat. V řadě případů šlo o dodatečné projednání dědictví, kdy bylo třeba dohledávat dědice nebo čekat na vyřízení následujících dědických řízení, v dalších případech dědicové s notářem nespolupracovali. Dále šlo o komplikovaná řízení, za účasti věřitelů, která nemohla do současné doby skončit ani náhradnice žalobce. Konečně nelze podle žalobce za nepřiměřený průtah považovat, pokud nebylo jednání nařízeno do 2-3 měsíců, neboť s ohledem na rozsah vykonávané činnosti nebylo v některých časových obdobích možné jednání nařídit a žalobce poukazuje na to, že jeho tajemnice měla dlouhodobé problémy v rodině a nemohla pracovat po celou pracovní dobu. Podle žalobce ani nelze přehlédnout, že ze strany účastníků nebyla vznesena žádná stížnost.

K vytýkaným nedostatkům ve vedení agendy notářských zápisů a vedení úschovy ověřovacích knih žalobce uvádí, že kárná komise nepřihlédla k námitce promlčení, kterou vznesl. Jsou mu vytýkány administrativní nedostatky od roku 1993 do roku 2008, za toto období u něj bylo provedeno přibližně 7 kontrol, a na tyto nedostatky nebylo poukazováno. V roce 2005 si navíc kárná komise od žalobce vyžádala notářské zápisy, které dosud nevrátila. Z těchto důvodů navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí kárné komise.

Dne 5.4.2011 bylo Městskému soudu v Praze doručeno vyjádření žalované k žalobě. V něm uvádí, že již v rámci řízení před kárnou komisí žalobce předložil vyjádření k dědickým spisům, kde ve většině případů uvádí, že spisy byly připraveny k nařízení, a žalobce neví, proč jeho tajemnice jednání neobeslala. V podrobnostech pak žalobce uvedl, že měl pouze jednoho zaměstnance, a sice tajemnici, která měla od jara roku 2007 problémy v rodině, a které z lítosti umožnil dlouhodobě docházet do zaměstnání ve zkrácené době. Žalobce nemohl přijmout další pracovní sílu, neboť pro ni neměl prostor a výslovně uvedl, že většinu dědické agendy měla na starosti právě tato tajemnice. K nedostatkům ve vedení sbírky listin a ověřovacích knih se žalobce vyjádřil velice obecně, že jde o nedostatky technického rázu a namítal jejich promlčení.

K průtahům v dědické agendě žalovaná uvádí, že již v roce 2007 byla žalobci zaslána písemná výtka v souvislosti se zhoršením vyřizování dědické agendy, avšak tento nepřijal žádná opatření ke zlepšení a již existující nedostatky neodstranil. Veškeré průtahy v dědických řízeních zjištěné žalovanou byly shledány dlouhodobými, svědčící o trvalém

porušování povinností žalobce, jakožto notáře při vedení jeho úřadu. Takovýto způsob vedení pak byl shledán natolik závadovým, že jím může být narušena důvěra ve výkon notářské činnosti obecně a to i u ostatních účastníků dědického řízení a širší veřejnosti. Vyřizování a vedení dědické agendy (řízení podle části páté o. s. ř.) spadá do jedné z hlavních činností notáře, a tento, nikoliv jeho zaměstnanec, je pověřen notářským úřadem a je tedy v jeho odpovědnosti zajistit řádný chod úřadu v souladu se zákonem. Podle žalované je nepřijatelné, aby žalobce-notář svěřil tak důležitou agendu výhradně své tajemnici a její činnost dostatečně nekontroloval, a taktéž je zcela nepřijatelné, aby v případě zjištění nedostatků při vedení této agendy nepřijal nezbytná opatření k jejich odstranění a k zabránění dalších nedostatků, což se v případě žalobce přesně stalo. Žalobce, který věděl o dlouhodobých osobních problémech zaměstnankyně, musel vědět i o nemožnosti agendu zvládat, avšak situaci neřešil a svým postojem umožnil vznik zjištěných pochybení. Vznik opakovaných a dlouhodobých průtahů je pak nepochybně jednáním narušujícím důvěru v notářský úřad a je namístě, aby bylo důsledně prověřováno a případně sankcionováno.

I k nedostatkům při vedení sbírky listin a úschov ověřovacích knih žalovaná uvádí, že se jedná o opakované a soustavné porušování zákonem daných povinností vyvolávajících pochybnost o řádném vedení notářského úřadu žalobcem, rozhodně se nejedná o zanedbatelná pochybení v mezích zákona a žalobcovo vysvětlení, že jde jen o technická pochybení a omyly je zcela nepřijatelné a nedostačující.

Žalobce podal prostřednictvím své právní zástupkyně k soudu dne 23.5.2011 repliku, v níž nesouhlasí s vyjádřením žalované, že shledala nedostatky dlouhodobého charakteru a že žalobce umožnil, aby jeho notářský úřad byl veden tak, že docházelo k závažným a opakovaným pochybením. Ohrazuje se i proti tvrzení, že vyřizování dědictví svěřil téměř výhradně své tajemnici, kterou nekontroloval, neboť dědickou agendu samozřejmě vyřizoval a s účastníky jednal osobně. Tajemnici svěřoval pouze drobné úkony či záležitosti administrativního charakteru (předvolání účastníků např.). Delší průtahy byly způsobeny problematikou dané věci, nebo závisely na součinnosti soudu či účastníků a ve většině případů šlo řádově o 2 - 4 měsíce, což u jiných notářů není považováno za průtah.

K proviněním podle ustanovení kancelářského řádu žalobce poukazuje, že šlo o kontrolu v letech 1993 – 2008, tedy za velmi dlouhé období, tudíž je mnohost výtek relativní. Navíc ověřovací kniha z roku 1994 již měla být po uplynutí 10 let skartována podle Skartačního řádu. Žalobce poukazuje, že u něj nejde o dlouhodobý stav, když kontroly provedené v roce 2001 a 2004 mu tyto nedostatky nevytýkaly, ani kontrola v roce 2006 závady neshledala. Tyto prováděla Notářská komora a žalobci nebyl poskytnut protokol.

Po formální stránce žalobce poukazuje, že ve výroku rozhodnutí není uvedeno, jakého porušení se dopustil, když podle § 48 odst. 1 notářského řádu má být jemu vytýkané porušení buď závažné, nebo opětovné. Ve výroku však žalovaná neuvádí, zda kárné provinění žalobce je spatřováno v opětovném či závažném porušení konkrétních povinností, Žalobce uvádí, že pojmy „závažné porušení povinností“, ani „opětovné porušení povinností“ nejsou v notářském ani kárném řádu blíže konkretizovány a podle jeho názoru měla žalovaná povinnost, aby nejprve vysvětlila, co za uvedené pojmy považuje, což však tato neučinila a uložila nepřísnejší kárné opatření.

Ze správního spisu vyplývají pro rozhodnutí následující podstatné skutečnosti:

Dne 3.10.2008 byl Kárné komisi Notářské komory České republiky doručen návrh prezidenta Notářské komory v Plzni na zahájení kárného řízení proti žalobci pro kárné provinění ve smyslu ustanovení § 48 odst. 1 notářského řádu - zejména neodůvodněných průtahů v dědických řízeních ve věcech shora uvedených /konkrétně vždy ke každému spisu s uvedením zjištěných úkonů a s uvedením data, od něhož se odvíjí vytýkané průtahy v řízení, str. 9-15 návrhu a dále str. 17-24/. Tento návrh prezident odůvodnil tak, že dne 13.6.2008 a opětovně 4.7.2008 pozastavil ministr spravedlnosti žalobci výkon činnosti notáře, až do pravomocného skončení trestního stíhání jeho osoby. Prezídium Notářské komory v Plzni pak dne 19.6.2008 rozhodlo o jmenování náhradnice žalobce po dobu trvání překážky trestního stíhání JUDr. V.Š. Předání notářského úřadu proběhlo dne 4.7.2008 za přítomnosti žalobce a jeho tajemnice, o čemž byl sepsán zápis dne 4.7.2008 a teprve od tohoto dne mohli členové kontrolní komise zjistit první skutečnosti, které odůvodňují tento návrh. Obsahem zápisu o předání úřadu je i podrobný záznam o předání sbírky listiny a porovnání této s rejstříky N/NZ pro jednotlivé roky. Z tohoto protokolu pak vyplývají zjištění, která porušují notářský řád, zejména chybějící notářské zápisy ve sbírce listiny nebo nedbale či v nesouladu s rejstříkem N/NZ vedená sbírka listin, nesrovnalosti v číslování notářských zápisů, častá duplicita čísel, nesrovnalosti mezi sbírkou listin a rejstříkem atd. Dále notář nepředal tři kusy ověřovacích knih, a sice svazek č. 6 (vydaný NK v Plzni 21.7.1994), č. 32 (vydaný NK v Plzni dne 9.12.2004) a č. 32 (vydaný NK v Plzni 7.9.2005) a nebyl schopen prokázat, že tyto evidenční pomůcky zapůjčil soudu či že byly zajištěny orgány činnými v trestním řízení. Bylo zjištěno, že krom nedbalosti postup dědických řízení určuje notářská tajemnice, ve spisech téměř chybí pokyny notáře, listiny jsou zakládány bez podacího razítka či záznamu, kdy a kým byly předloženy. Není dodržována zásada koncentrace řízení, v mnoha případech není se spisem nijak pracováno i po dobu několika měsíců po nashromáždění všech potřebných důkazů. Žalobci bylo již v minulosti za obdobná kárná provinění dvakrát uloženo kárné opatření peněžité pokuty (v roce 1994 a 2005), ovšem stav vyřizování dědické agendy se v roce 2007 opět zhoršil, proto mu toto bylo písemně vytknuto dne 16.8.2007. K podstatnému zlepšení však nedošlo.

Dále ze spisu vyplývá, že na den 2.2.2009 bylo nařízeno projednání kárného návrhu předsedkyní kárné komise Notářské komory České republiky, bylo však odročeno z důvodu hospitalizace právní zástupkyně žalobce. Ta se dne 25.3.2009 vyjádřila k návrhu na zahájení kárného řízení tak, že ke shora vytýkaným závadám se její klient nemůže podrobně vyjádřit vzhledem k tomu, že celou agendu předal a nemá možnost nahlédnout do jednotlivých spisů. Chybějící notářské zápisy považuje za nedopatření, ke kterému došlo vlivem nepříznivé životní situace a pozastavení výkonu činnosti notáře. Vzhledem ke dvěma proti němu vedeným trestním řízením navrhuje s projednání kárného návrhu posečkat do právních mocí trestních rozsudků. Dne 8.4.2009 pak požádala o odročení jednání kárné komise nařízeného na 9.4.2009 z důvodu nemoci klienta, což doložila potvrzením o jeho návštěvě na chirurgické ambulanci. I toto projednání bylo odročeno. Další projednání kárného návrhu bylo nařízeno na den 16.6.2009, zástupkyně žalobce však znovu požádala o odročení, neboť žalobce se nemůže k jednání dostavit pro zhoršenou pohyblivost, což opět dokládá potvrzením Fakultní nemocnice v Plzni. Předsedkyně kárné komise sice zástupkyni žalobce sdělila, že toto jednání již odročovat nebude, ovšem kárná komise na svém zasedání dne 16.6.2009 pod č.j. KK 3/2008 nakonec jednání za nepřítomnosti žalobce i jeho zástupkyně znovu odročila. Další projednání kárného návrhu pak bylo nařízeno na 14.10.2009, znovu bylo odročeno z důvodu nemožnosti účasti zástupkyně žalobce a jeho nesouhlasem se substitucí.

Další kárné řízení bylo nařízeno na 19.11.2009, kdy konečně proběhlo za účasti zástupkyně žalobce (žalobce byl touto omluven). Zástupkyně opět navrhuje vyčkat vydání obou rozhodnutí vedených proti žalobci v trestních věcech. Pokud jde o agendu N, vznáší námitku promlčení a pokud bylo zjištěno pochybení u evidenčních pomůcek, jednalo se o pochybení tajemnice, která měla v té době osobní problémy. K výtce, že nebyly k dispozici notářské zápisy za rok 2002, pak udává, že tyto Kárné komisi předloženy byly a dosud nebyly vráceny. Pokud jde o dědickou agendu a výtku na chybějící referáty, uvádí, že žalobce měl jednu asistentku, se kterou byl v každodenním styku, a tudíž pokyny dával ústně a ty písemné považoval za nadbytečné. K tomu prezident Notářské komory uvádí, že s námitkou promlčení nesouhlasí s ohledem na ustanovení § 18 notářského kancelářského řádu. Chybějící spisy chybět mohou, ovšem notář pokud zapůjčuje originál, založí do sbírky opis. Souhlasí, aby byl proveden důkaz obsahem spisů v dědické agendě a jednání bylo odročeno za účelem nahlédnutí kárně obviněného notáře do dědických spisů. Dále se uvádí, že u kárně obviněného mělo dojít ke kontrole v r.2008, ale s ohledem na pozastavení činnosti nedošlo, kontroly se provádí pravidelně 1x za tři roky, kontrola tedy u jmenovaného mohla být v r. 2005, ke zlepšení došlo v roce 2006, v roce 2007 ke zhoršení, proto byla zaslána výtka. právní zástupkyně žalobce uvedla, že kontrola proběhla v roce 2005 bez závad.

Po nahlédnutí do dědických spisů podal žalobce vyjádření dne 19.1.2010 k dědickým spisům, ke každému z nich podal konkrétní vysvětlení k důvodu kárnou žalobou vytýkaného průtahu v řízení, k některým spisům uvedl, že se nemůže vyjádřit, proč tajemnice jednání neobeslala, k některým uvedl, že průtahy byly zaviněny dědici, kteří nespolupracovali a poukázal na to, že i náhradníci se podařilo jednání nařídit či věc skončit až např. v r. 2009, k některým spisům uvedl, že jednání nebylo v roce 2008 nařízeno proto, že mu v červnu 2008 byla pozastavena činnost. Krom již výše zmiňovaného navíc dodal, že jeho tajemnice se v té době potýkala s dlouhodobými problémy s vážně nemocným manželem, byla kvalifikovaná především v oblasti dědictví a proto většinu této agendy (zejména administrativní) vykonávala ona. V roce 2006 měl kontrolu a bez závad, k průtahům došlo až od konce roku 2007, další kontrolu měl ohlášenou na červen 2008, k ní byly připravovány podklady, což zabralo čas; většina průtahů je v rozmezí 3-4 měsíců, což ani u jiných notářů není neobvyklé s ohledem na jejich zatíženost.

Další projednání kárného návrhu pak proběhlo dne 2.3.2010, opět jen za účasti zástupkyně žalobce. Prezident notářské komory v Plzni uvedl, že notář je taktéž manažer a musí si poradit s chodem kanceláře. V závěrečných řečech tento shrnul všechno žalobci již shora vytýkané a právní zástupkyně žalobce opakovaně namítla, že pokud jde o část obvinění ve vedení agendy notářských spisů, že tato obvinění s výjimkou roku 2008 jsou promlčena, u notáře probíhaly pravidelné i mimořádné kontroly, tudíž nedostatky zjištěné v letech 1993-2007 mohly být zjištěny při předchozích kontrolách, nadto některé výtky jsou pouze technického rázu (jsou sešité dva zápisy dohromady) popř. přepisy (použití jiného čísla omylem). K vytýkaným průtahům v dědické agendě s odvoláním na písemné vyjádření poukázala na to, že v řadě případů jde o komplikované dědictví, které by stejnou dobu trvalo i jinému notáři, u řady spisů lze prodlení spatřovat v době jednoho až čtyř měsíců, a tedy nejde o průtah, který by byl závažným proviněním a taktéž uvedla již vyřčené důvody popisující situaci v chodu kanceláře. Kárná komise pak rozhodla napadeným rozhodnutím č.j. KK 3/2008-108, že žalobce porušil ustanovení v tomto rozhodnutí shora uvedená, když svou nečinností způsobil průtahy v dědických spisech spisových značek taktéž shora uvedených (bližší vymezení na str. 4-5 soudního spisu), nevedl úplně sbírky listin notářských spisů od roku 1993 až do roku 2008 (bližší vymezení na č.l. 6-7 soudního spisu) a nepředal tři kusy ověřovacích knih a to svazek č. 6 (vydaný NK v Plzni 21.7.1994), č. 32 (vydaný NK v Plzni

dne 9.12.2004) a č. 32 (vydaný NK v Plzni 7.9.2005) a za toto vše mu uložil kárné opatření – odvolání notáře.

Městský soud v Praze k žádosti žalobce nařídil ve věci jednání na den 5.2.2013, z něhož se žalobce omluvil, jednání bylo odročeno na neurčito.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.) a dospěl k závěru (stejně jako při přípravě prvního jednání), že napadené rozhodnutí žalované trpí žalobcem namítanými vadami řízení, a proto dospěl k závěru, že je namístež postup podle ust. § 76 odst. 1 písm.a) s.ř.s. a znovu proto jednání již nenařizoval.

Městský soud v Praze, vázán žalobními důvody, posoudil věc takto:

V daném případě bylo kárné řízení s žalobce zahájeno podáním kárného návrhu 3.10.2008, neboť při předávání notářského úřadu náhradníkovi dne 4.7.2008 (v důsledku rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 13.6.2008 a ze dne 4.7.2008 o pozastavení výkonu činnosti notáře, až do pravomocného skončení trestního stíhání) a současně prováděnou kontrolou (původně dle plánu kontrol na rok 2008) byla zjištěna pochybení ve vedení dědické agendy a dále ve vedení sbírky listin notářských zápisů od r. 1993 až do roku 2008 a ve vedení úschovy ověřovacích knih.

Podle ust. čl. VII zákona č. 7/2009 Sb., kterým byla provedena změna zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), s účinností k 1.7.2009, platí, že kárné řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Kárná komise notářské komory proto správně postupovala podle ust. notářského řádu ve znění účinném do 30.6.2009, a vzhledem k ust. § 50 odst. 3 notářského řádu byl proti rozhodnutí vydaném kárnou komisí Notářské komory přípustný opravný prostředek k soudu (na rozdíl od ust. § 50 notářského řádu ve znění účinném od 1.7.2009). Dle zásad správního trestání/i bez výslovné úpravy zákonem/ pro rozhodnutí v kárném řízení byl rozhodující skutkový a právní stav v době, kdy ke kárnému provinění došlo; pozdější právní úpravy se použije vždy, je-li to pro kárně obviněného příznivější (čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod).

Podle ust. § 48 odst. 1 notářského řádu ve znění účinném do 30.6.2009 „*Jestliže notář závažně nebo opětovně porušil povinnost stanovenou tímto nebo zvláštním zákonem nebo právním předpisem vydaným na jeho základě anebo usnesením orgánu notářské samosprávy nebo jestliže jeho chováním byla závažně nebo opětovně narušena důstojnost notářského povolání (dále jen "kárné provinění")*“, může mu být v kárném řízení uloženo některé z těchto kárných opatření: *a) písemné napomenutí, b) pokuta až do výše 30 000 Kčs, c) odvolání notáře*. Podle ust. § 49 kárné řízení provádí kárná komise, zahajuje se na návrh ministra, prezidenta Komory, prezidenta nebo předsedy krajského soudu (dále jen "navrhovatel"). V návrhu musí být uvedeno, jaké kárné opatření je navrhováno.

Podle § 49 odst. 3 notářského řádu ve znění účinném do 30.6.2009 *Návrh může být podán do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo*.

Žalovaná v daném případě do odůvodnění napadeného rozhodnutí přejala vymezení kárného provinění(vyjma věci D 524/93), jak bylo uvedeno v kárné žalobě na str. 1-8, a dále 15-16 (str. 2-7 rozhodnutí), včetně výsledku kontroly provedené v dědických spisech (před předáním notářského úřadu převzatých soudem) pověřeným prezidentem NK v Plzni, jak bylo sumarizováno navrhovatelem, kdy bylo zjištěno, že spisy jsou vedeny nedbale, že postup určuje v zásadě notářská tajemnice a nejsou v nich téměř pokyny notáře, listiny jsou zakládány bez podacího razítka a bez jakéhokoli záznamu, kdy a kým byly předloženy, z některých úkonů notáře není poznat kdy je činil, ze spisů nevyplývá jakákoli kontrola postupu tajemnice notářem, není dbáno zásady koncentrace, zjištění probíhají postupně s velkým časovým odstupem, v řízeních o dodatečném projednání je často jediný úkon i po několika měsících od nápadu nebo žádný úkon. Někdy jsou průtahy v řízení, v němž notář i opakovaně a bez odezvy a bez upozornění na použití pořádkových opatření podle § 53 o.s.ř. vyzývá účastníky k předložení znaleckého posudku, k jehož vyhotovení je možné ustanovit znalce podle § 127 o.s.ř. a když k ustanovení přistoupí, tak až po dlouhé době. V mnoha případech však i po přípravě spisu k jednání se spisem není nijak pracováno, jednání není nařízeno i po dobu několika měsíců po nashromáždění všech potřebných důkazů k jednání. Rovněž přejala odkazy kárné žaloby na předchozí postih žalobce za kárná provinění v minulosti(rozhodnutí kárné komise ze dne 12.10.1994 a ze dne 19.7.2005, kdy mu byla uložena pokuta, na zhoršení stavu vyřizování agendy v roce 2007, kdy mu byl statistický nárůst neskončených věcí starších jednoho roku a průtahy v dědické agendě písemně vytknut 16.8.2007,..) a návrh žaloby na uložení kárného opatření. Rovněž tak byl návrh přejat ohledně zjištění pochybností ve vedení sbírky listin notářských zápisů v porovnání s rejstříky N/NZ pro jednotlivé roky 1993-2008. Dále rozhodnutí uvedlo výstupy z jednání v kárném řízení, včetně obhajoby žalobce uplatněné v podání ze dne 19.1.2010 k jednotlivým dědickým spisům (str. 9-11) a průběhu závěrečného jednání 2.3.2010, včetně podrobné závěrečné řeči zástupkyně kárně obviněného žalobce.

Kárná komise(str. 12 rozhodnutí) pak s odvoláním na ust. § 48 odst. 1 a ust. § 28 notářského řádu dospěla po zvážení všech důkazů k závěru, že se kárně obviněný notář dopustil kárného provinění vytýkaného návrhem navrhovatele tím, že porušil ust. čl. 38 odst. 2 Listiny a § 6 a § 100 odst. 1 o. s. ř., když svou nečinností způsobil v dědických spisech, uvedených ve výroku a odůvodnění tohoto rozhodnutí, zbytečné průtahy a zcela neodůvodněné průtahy a v důsledku jeho nečinnosti nebyly věci projednány bez zbytečného odkladu. Dále dospěla k závěru, že kárně obviněný porušil ust. § 18, §19 a § 20 kancelářského řádu tím, že vedl neúplně sbírky listin notářských zápisů od roku 1993 až do roku 2008 a ust. § 49 kancelářského řádu tím, že řádně nevedl úschovu ověřovacích knih. Pochybení shledala jako závažná, dlouhodobá a opakovaná porušení povinnosti notáře, závažnou je skutečnost, že se kárně obviněný notář osobně nevěnoval dědické agendě, veškerou činnost v této agendě přenechával tajemnici a ani její činnost nekontroloval. K tomu odkázala na ust. § 4 notářského řádu, s tím, že občanský soudní řád a další předpisy činnost notáře upravují a to jasným způsobem, včetně povinnosti postupovat účelně a bez průtahů(§6 o.s.ř.) a čl. 38 odst. 2 Listiny, a tudíž tuto agendu nelze opomíjet a věnovat jí méně pozornosti. Dále odkázala na ust. § 18 až 20 a § 49 notářského kancelářského řádu stanovující povinnosti, jak má být nakládáno se sbírkou listin notářských zápisů a úschovou ověřovacích knih po celou dobu trvání notářského úřadu. Dále byl zdůvodněn druh kárného opatření, kdy dospěla k závěru, že přístup k vyřizování dědické agendy a vedení sbírky listin svědčí o tom, že není možné, aby žalobce funkci notáře zastával i nadále.

K první námitce žalobce, pokud jde o průtahy v dědické agendě, žalobce předně namítal, že průtahy v dědické agendě nebyly vždy způsobeny jeho zaviněním a v řadě případů nebyly ani nepřiměřeně dlouhé. Uvedl, že dědická agenda není jedinou agendou notáře, v řadě

případů šlo o dodatečné projednání dědictví s dohledáváním dědiců nebo čekáním na vyřízení dědických řízení. Dále, že šlo o komplikovaná řízení, účastníci často nespolupracovali a za nepřiměřený průtah nepovažuje nenařízení jednání do 2-3 měsíců. Navíc poukazuje na dlouhodobé problémy tajemnice v rodině a nevznesení stížnosti od účastníků.

Tato námitka je z části důvodná.

V daném případě kárná komise dospěla k závěru, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění ve všech případech vedených dědických spisů, jak jsou označeny ve výroku rozhodnutí kárné komise a následně v odůvodnění převzaty z návrhu, včetně uvedení data od kdy je žalobci kladeno za vinu, že došlo k průtahům v těchto řízeních (vyjma v návrhu na zahájení řízení uvedené věci D 524/93). K tomuto závěru pak dospěla, aniž by se konkrétně vypořádala s obranou žalobce vznesenou vůči obvinění uplatněnou v rámci kárného řízení, zejména pak konkrétně podáním ze dne 19.1.2010, kdy takto uplatněná obrana byla v odůvodnění rozhodnutí kárné komise toliko konstatována, aniž by byla řádně vyvrácena. Z návrhu na zahájení kárného řízení na str. 2-5 se podává, od jakého data v jednotlivých dědických spisech dle tohoto návrhu docházelo ze strany žalobce k průtahům, současně dále na str. 9-15 návrhu je uveden přehled úkonů provedených v každém jednotlivém případě, kdy byl notářem proveden poslední úkon. V návrhu bylo sice sumarizováno, v čem je spatřováno pochybení notáře při vedení dědické agendy, a k jeho vyvinění nemůže vést obrana, kterou dílem zvolil, např. že u spisů připravených k jednání neví, proč tajemnice tak neučinila. Se závěry kárné komise lze obecně souhlasit potud, že pakliže žalobce neprováděl (a ze spisu nevyplývala žádná průběžná kontrola) kontrolu, zda tajemnice provádí úkony řádně, je odpovědný za pochybení při vedení této agendy. Tím spíše, jestliže nebyly tajemnici zadávány pokyny písemně, ale jak se žalobce brání, ústně, a nadto, kdy si byl vědom, že tajemnice v určité době z osobních důvodů nebyla sto odvádět práci bezchybně, jako tomu bylo dříve, byl nesporně žalobce jako notář povinen zajistit chod této agendy. Žalobce jako notář má povinnost řádně vést svůj úřad, do jehož působnosti spadá také vedení dědické agendy podle části páté o. s. ř., jakožto jedné z nehlavnějších činností. Tato povinnost pak přináleží pouze samotnému notáři, když jen tento, a nikoliv jeho zaměstnanec, je zodpovědný za řádný chod úřadu. Veškeré žalobcovi námitky ohledně nepříznivé životní situace jeho tajemnice se tedy v tomto světle soudu jeví jako bezpředmětné. Totiž i v případě, že žalobce u své zaměstnankyně vyzoroval jakékoliv problémy, které jí snad znemožňovaly plnění svých pracovních povinností, měl okamžitě reagovat a zajistit řádný chod notářského úřadu jiným způsobem. Obrana žalobce nemohoucností své tajemnice navíc přihrává vyjádření žalované, že žalobce tajemnici svěřil větší část dědické agendy bez potřebné kontroly.

Z podrobného rozpisu úkonů v jednotlivých dědických spisech (součástí návrhu prezidenta na zahájení kárného řízení) vyplývá, od kdy v nich žalobce podle zjištění kontrolních pracovníků nečinil žádné další úkony. Pochybení jsou vytýkána u 50 případů, u části z nich jde o vytýkané průtahy v řádu i let, návrh sám tvrdí, že jde o průtahy několikaměsíční až po více než jednoleté. Nicméně obrana navrhovatele, např. pokud jde o spisy připravené k jednání, nestála toliko na tom, že toto jednání tajemnice dle jeho ústního pokynu /či bez něj/ nenařídila, ale i na tom, že toto jednání již nestihl nařídit, neboť mu byla pozastavena činnost notáře, rovněž pak se dovolával toho, že vytýkané průtahy v některých věcech spočívají v nečinnosti po dobu 2-3 resp. 3-4 měsíců a nejde tak o průtahy, které by byly závažným proviněním, v některých případech oponoval tím, že nešlo o průtahy jím zaviněné. V žalobě žalobce obecně v tomto směru výhrady uplatnil zejména ohledně vytýkaných průtahů v roce 2008 s tím, že nebyly nepřiměřené dlouhé, popř. mu vytýkáno nenařízení jednání do 2-3 měsíců.

Z podkladů (návrhu) a napadeného rozhodnutí plyne, že porušování povinností při vedení dědické agendy, kdy je žalobci kladeno za vinu, že došlo k neodůvodněným průtahům, je spatřováno, pokud jde o rok 2008 v následujícím:

spis 11D 19/2008 - neodůvodněné průtahy od 29.3.2008, kdy uvedeného dne se vrátilo předvolání k předběžnému šetření s tím, že poz. dcera se odstěhovala z adresy uvedené na úmrtním listu, žalobce se (podání 10.1.2010) hájil tím, že tajemnice žádala soud o zjištění bydliště dcery a je patrné, že pobyt nebyl zjištěn, neboť spis není skončen;

spis 11D 163/2008- od lustra CEZ 27.3.2008 neodůvodněné průtahy, žalobce se hájil tím, že dal pokyn tajemnici k předvolání k předběžnému šetření, proč nedošlo k odeslání neví;

spis 11D 167/2008- neodůvodněné průtahy od 15.4.2008, kdy byl poslední úkon, spis připraven k nařízení, žalobce se hájil tím, že skutečnost, že nedošlo k nařízení jednání do dvou měsíců není tak závažné provinění s ohledem na níže vylíčenou situaci

Spis 11D 189/2008- průtahy od 13.3.2008, od nápadu bez úkonu připraveno k nařízení, žalobce se hájil tím, že jde o dodatečné projednání hrobu, kde nebylo najisto postaveno, kdo je dědicem, problémy měla i náhradnice a mohla nařídit jednání až v lednu 2009;

spis 11D 227/2008- nápad 26.3.2008, poslední úkon notáře – sepis protokolu o předběžném šetření 17.4.2008, nezpracovány dotazy dle protokolu o předběžném šetření-průtah vytykáno od 17.4.2008, žalobce se hájil tím, že dotazy měla tajemnice zpracovat.

Žalovaná se předně nevypořádala s obranou žalobcem uplatněnou /týká se i spisů staršího data/, že nejde o závažné provinění v případech průtahů v řádech 2-3, resp. 4 měsíců, ani s obranou, že mu bezprostředně následně byla pozastavena činnost dle rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 13.6.2008 a opětovně ze dne 4.7.2008, kdy současně došlo k předání notářského úřadu. Obdobně je tomu např. u starších případů:

spis 11 D 732/2007- neodůvodněné průtahy od 5.3.2008, kdy byl dle zjištění spis připraven k nařízení, žalobce se hájil tím, že v červnu 2008 do spisu přišla plná moc zástupce a znalecký posudek, který měl slíbený a jednání již nemohl nařídit;

spis 11D 700/2007- neodůvodněné průtahy od 25.2.2008 (poslední úkon), vytykáno neurgování zaslání výpisu z KN (původní žádost z 20.2.2008), žalobce se hájil tím, že uvedené není pravdivé, v březnu 2008 byl ustanoven opatrovník a spis byl u soudu, v březnu notář obdržel znalecký posudek dle příslibu dědiců, proto neurgoval výpis z KN;

spis 11D 597/2007- neodůvodněné průtahy vytykáno od 11.2.2008-spis připraven k nařízení, žalobce se hájil tím, že do spisu přišly poslední odpovědi na dotazy v červnu 2008 a již nemohl jednání nařídit;

spis 11D 582/2007- neodůvodněné průtahy od 21.2.2008 do 29.5.2008, kdy nebyl činěn žádný úkon, poté urgencye odpovědi, poslední úkon 12.6.2008; žalobce se hájil tím, že již nemohl nařídit jednání z důvodu pozastavení činnosti notáře;

Soud, vědom si rozsahu provinění žalobce vymezených návrhem, nepřehlíží, že žalobce v některých dalších případech svou obranou uspět nemohl, nicméně proto, aby žalobou napadené rozhodnutí mohlo v testu přezkoumatelnosti před soudem obstát je nutné, aby v kárném řízení při provedeném dokazování bylo tvrzení navrhovatele ohledně vytykávaných průtahů vinou kárně obviněného porovnáno s obsahem spisů a zjištěno, zda odpovídá obvinění tomuto obsahu (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu 11 Kss 4/2010-45) a byla vyvrácena obrana kárně obviněného, a to i stran tvrzené

komplikovanosti konkrétního případu či nespolupráce účastníků dědických řízení, a tedy jeho zavinění, i stran námitky, že jsou mu vytýkány průtahy v řízení ve spisech od roku 1993, ač při předchozích kontrolách nebyly závady zjištěny.

Soud si je vědom skutečnosti, že nečinnost při vyřizování spisů, je-li zaviněná a má-li charakter kárného provinění, představuje skutek trvající, jehož podstatou je vyvolání a následné udržování protiprávního stavu. Subjektivní lhůta k podání kárné žaloby je zachována v případě, že ke zjištění došlo kontrolou 4.7.2008 a žaloba byla podána 3.10.2008. Objektivní lhůta, v daném případě jednoho roku ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo, zahrnuje období jednoho roku zpětně od podání návrhu na zahájení řízení tj. od 3.10.2007, a lze hodnotit jako kárné provinění i období předcházející okamžiku, od něhož začala objektivní lhůta plynout, pokud tato nečinnost k uvedenému okamžiku trvala (viz shora označený judikát a v něm odkaz na rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci sp.zn. Ds 13/2004). Je však proto nutné, aby rozhodnutí o kárném provinění se vypořádalo v úplnosti s námitkami žalobce, v tomto směru je však napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Nad rámec k tomuto bodu proto soud dodává, že v návrhu na zahájení kárného řízení je jako první vytýkán průtah v dědickém řízení D 524/93 – průtahy ode dne 26.6.2006- dle zjištění mj. v závěru „rozhodnutí Okresního soudu PS dne 26.6.2006, od té doby žádný úkon notáře není možno ve spise zjistit.“ Žalobce v řízení namítal, že „Rozhodnutí nabylo právní moci již v roce 2006“. Ze zjištění /oproti jiným případům/ neplyne, že by uvedeným soudním rozhodnutím byla věc notáři vrácena. Kárná komise ve výroku rozhodnutí tuto věc /tento spis/ neuvedla, a lze se toliko domnívat, že žalobce uspěl s obranou, nicméně z rozhodnutí není zřejmé z jakého důvodu došlo k vypuštění právě tohoto skutku (a oproti tomu nikoli jiných dalších); toliko ze závěrečné řeči navrhovatele v zápise ze dne 2.3.2010 vyplývá, že návrh byl v tomto směru zúžen bez dalšího.

Za druhé žalobce namítal k nedostatkům ve vedení agendy notářských zápisů a vedení úschovy ověřovacích knih, že kárná komise nepřihlédla k námitce promlčení, kterou vznesl. Jsou mu vytýkány administrativní nedostatky od roku 1993 do roku 2008, za toto období u něj bylo provedeno přibližně 7 kontrol, a na tyto nedostatky nebylo poukazováno. Navíc jde o dlouhé období, takže mnohost výtek je relativní. V roce 2005 si navíc kárná komise od žalobce vyžádala notářské zápisy, které dosud nevrátila.

Této námitce soud nutně přisvědčit musel, když napadené rozhodnutí je prosto jakéhokoli závěru ohledně námitky promlčení, ačkoli byla opakovaně vznesena zástupcem žalobce v průběhu řízení, rozhodnutí kárné komise ji mimo jiné i konstatovalo jako v závěrečné řeči při posledním jednání vznesenou, nijak se však k ní nevyjádřilo. Za vypořádání se s touto námitkou nelze mít prostý odkaz na text ust. § 18 až 20 a § 49 notářského kancelářského řádu s tím, že tato ustanovení stanoví, jak má být nakládáno se sbírkou listin notářských zápisů a s úschovou ověřovacích knih „po celou dobu trvání notářského úřadu“, tím méně pak vyjádření navrhovatele v zápisech o jednání, kdy byla námitka promlčení odmítnuta pouhým odkazem na ust. § 18.

Jak bylo shora uvedeno podle § 49 odst. 3 notářského řádu ve znění účinném do 30.6.2009 návrh může být podán do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo. Žalovaná, pakliže kárné provinění, jehož se měl žalobce dopustit vymezila tak, že „vedl neúplně sbírky listin notářských zápisů od roku 1993 až do roku 2008“ se tak jak s námitkou

promlčení, tak i s námitkou (uplatněnou mj. v protokolu z 19.11.2009 s odkazem na str. 4 zápisu z 4.7.2008), že nebyly při předání k dispozici notářské zápisy za rok 2002, protože byly předloženy kárné komisi v souvislosti s projednáváním kárného návrhu (myšleno patrně v roce 2005) a nebyly dosud vráceny, měla vypořádat sama, nikoli spoléhat na to, že se k nim vyjádřil navrhovatel v průběhu řízení.

Další výrok, že žalobce porušil „ustanovení § 49 kancelářského řádu tím, že řádně nevedl úschovu ověřovacích knih“ je neurčitý. Ze zápisu ze dne 4.7.2008 vyplývá, že z počtu 42ks nebyly předány a převzaty kniha č. 6-vydaná 21.7.1994, č. 30-vydaná 9.12.2004 a č. 32-vydaná 7.9.2005). Vzhledem k tomu, že ust. § 49 kancelářského řádu Notářské komory (ač výslovně o úschově ověřovací knihy nehovoří) váže úschovu do doby, než bude provedena jejich skartace podle skartačního řádu v příloze č. 10, nelze mít námitku žalobce o promlčení / i s ohledem na neurčitost výroku ve vztahu k porušení ust. § 49 kancelářského řádu Notářské komory/ ve vztahu k ověřovací knize vydané v r. 2004 za zjevně lichou, pakliže v konkrétních vymezených případech skartační lhůty činí 10 let.

K ohrazení se žalobce v replice proti tvrzení žalované, že vyřizování dědické agendy svěřil téměř výhradně své tajemnici, kterou nekontroloval, neboť dědickou agendu samozřejmě vyřizoval a s účastníky jednal osobně a tajemnici svěřoval pouze drobné úkony či záležitosti administrativního charakteru, soud odkazuje na již vyřčené k první žalobní námitce a jen dodává, že žalobce nezastává shodné stanovisko po celou dobu řízení, když ve vyjádření ze dne 19.1.2010 prostřednictvím své zástupkyně uvedl, že jeho tajemnice, v té době s dlouhodobými problémy s vážně nemocným manželem, byla kvalifikovaná především v oblasti dědictví a proto většinu této agendy (zejména administrativní) vykonávala ona. To by pak ovšem naznačovalo, že uvedená tajemnice krom administrativních úkonů zastávala i celou řadu notářské agendy dědické, jako takové.

V replice žalobce poukazuje na to, že ve výroku rozhodnutí není uvedeno, jakého porušení se dopustil, když podle § 48 odst. 1 notářského řádu má být jemu vytýkané porušení buď závažné, nebo opětovné a ve výroku žalovaná neuvádí, zda kárné provinění žalobce je spatřováno v opětovném či závažném porušení konkrétních povinností, oba pojmy nevysvětlila a uložila nepřísnější kárné opatření.

Soud k této námitce uvádí, že žalobní body (důvody z jakých považuje žalobce napadené výroky za nezákonné nebo nicotné) lze vznést ve lhůtě k podání žaloby (§ 71 odst. 1 písm.d) ve spojení s ust. § 71 odst. 2 s.ř.s.), proto již soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí k tomuto tvrzení v replice nemůže přihlížet.

Soud nad rámec dodává, že žalovaná ve svém rozhodnutí provinění žalobce shrnula s tím, že je z považuje za závažná, dlouhodobá a opakovaná. Z napadeného rozhodnutí plyne, že žalobci bylo již v minulosti dvakrát uloženo kárné opatření peněžitě pokuty, a v návrhu i rozhodnutí se konstatuje, že stav jím vyřizované dědické agendy se opět zhoršil, a proto mu toto bylo písemně vytknuto dne 16.8.2007. Žalovaná, které je znám obsah dřívějších rozhodnutí i písemné výtky, by se tak k „závažnosti nebo opětovnosti“ měla vyjádřit v odůvodnění rozhodnutí vždy konkrétně. Lze jen poznamenat, že dle ust. § 47 notářského řádu orgán vykonávající dohled notáři vytkne „drobné nedostatky v činnosti notáře nebo drobné poklesky“. Proto vzhledem k nyní vytýkanému rozsahu provinění se výtky z 16.8.2007 nemusí jevit jako opatření zvolené adekvátně, nicméně vůči žalobci šlo o opatření mírnější spíše varovné.

Z uvedených důvodů soud podle ust., § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a plně úspěšnému žalobci přiznal náhradu za soudní poplatek zaplacený z podané žaloby ve výši 2.000,-Kč. Mimosmluvní odměna činí v daném případě za tři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, podání repliky) po 2.100,- Kč a tři paušální poplatky po 300,- Kč, celkem 7.200,- Kč, podle ustanovení § 9 odst. 3, písm. f), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 1.1.2013. Celková částka nákladů zastoupení žalobce tak činí spolu s částkou zaplaceného poplatku 9.200,-Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. června 2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu